

DOM

Afsagt den 31. marts 2017 af Østre Landsrets 1. afdeling
(landsdommerne Jan Uffe Rasmussen, Birgitte Grønberg Juul og Per Kiel Lauritsen (kst.) med nævninger).

1. afd. N nr. S-1922-16:

Anklagemyndigheden

mod

T

Cpr-nr. ...92

(advokat Michael Juul Eriksen, besk.)

Retten i Glostrups dom af 24. juni 2016 er anket af anklagemyndigheden med påstand om skærkelse, herunder således at tiltalte i medfør af indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, frakendes sin danske indfødsret, og at han i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6, jf. § 32, jf. § 49, stk. 1, udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Da anklagemyndigheden således har påstået domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat, er forhold 4, 6 og 7 ikke omfattet af anken.

..., nu T, har påstået frifindelse i det ikke erkendte omfang og har for landsretten vedrørende skyldsspørgsmålet endeligt påstået frifindelse i forhold 1 og 2 for så vidt angår den principale påstand samt forhold 3 og 8. Tiltalte har erkendt sig skyldig i overensstemmelse med den subsidiære påstand i forhold 1 og 2, dog således at tiltalte ikke har erkendt, at han deltog i kamp eller kampræning. Tiltalte har endvidere frafaldet sin anke for så vidt angår sagens forhold 5.

Tiltalte har subsidiært påstået formildelse af straffen og stadfæstelse af byrettens dom for så vidt angår spørgsmålet om frakendelse af indfødsret og udvisning.

Forklaringer

Der er for landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne politikommissær F, N, O, P, R og U. Herom henvises til landsrettens retsbog.

De for byretten af vidnerne Q, politiassistent M, politiassistent G, lingvistikker S, ”analytiker PET” og dr. ... afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af landsrettens kendelse vedrørende skyldsspørgsmålet fremgår:

”Landsrettens begrundelse og resultat

Vedrørende Islamisk Stat i Syrien

Tiltalte har som anført ovenfor erkendt sig delvis skyldig i den subsidiære påstand i forhold 1 og 2. Tiltalte har endvidere ikke for landsretten bestridt, at Islamisk Stat er en terrororganisation. Tiltalte har dog under proceduren vedrørende skyldsspørgsmålet gjort gældende, at en regulær krig mod Bashar Al-Assads styrker i Syrien ikke er terrorhandlinger.

Samtlige nævninger og dommere tiltræder af de grunde, der er anført af byretten, at Islamisk Stat er en terrororganisation, der i gerningsperioden har begået handlinger som omfattet af straffelovens § 114 og § 114 a. Det tilføjes i den forbindelse, at Islamisk Stat er anført på ikke blot FN's liste over terrororganisationer, men også tilsvarende lister i EU, USA, Canada og Australien. Det må endvidere lægges til grund, at Islamisk Stat i Syrien i gerningsperioden i betydeligt omfang har begået handlinger som nævnt i straffelovens § 114 og § 114 a, herunder mod civilbefolkningen.

Vedrørende forhold 1 og 2

Tiltalte har vedrørende forhold 1 erkendt, at han i to omgange i gerningsperioden er indrejst i Syrien, og dér har tilknyttet sig Islamisk Stat, ligesom tiltalte vedrørende forhold 2 har erkendt, at han som nærmere angivet forsøgte at indrejse i Syrien og tilslutte sig Islamisk Stat, hvilket forehavende mislykkedes, idet han blev anholdt af politiet.

Tiltalte har bestridt, at han har ladet sig hverve til at begå handlinger omfattet af straffelovens § 114 eller § 114 a. Tiltalte har forklaret, at hans opgave i Syrien var at lave mad, blandt andet til civilbefolkningen.

Det fremgår af forarbejderne til straffelovens § 114 c, stk. 3, jf. forslag nr. 127 af 31. marts 2006 til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme m.v.), at bestemmelsen er fuldblyndet, når den pågældende har accepteret at ville begå handlinger af den omhandlede beskaffenhed, f.eks. en eller flere ikke konkretiserede bombesprængninger. Det er uden betydning for strafansvaret, om der begås en sådan handling. Subjektivt skal den, der lader sig hverve, have forsæt hertil og til at begå handlinger af den i bestemmelsen omhandlede beskaffenhed.

8 nævninger og 3 dommere finder det bevist, at tiltalte som nævnt i forhold 1 og 2 har ladet sig hverve til at begå handlinger omfattet af straffelovens § 114 eller § 114 a.

Disse nævninger og dommere lægger navnlig vægt på, at tiltalte optræder i Islamisk Stats fortrolige kartotek indeholdende ”Generalier på Al-Mujahedeen” som ”kæmper”. Det må endvidere lægges til grund, at tiltalte efterlod sit pas hos Islamisk Stat, da han udrejste.

Endvidere er der ved ransagning af tiltaltes telefon fundet et foto af tiltalte, der efter det oplyste er optaget i Syrien, hvor tiltalte poserer med AK-47-rifler under Islamisk Stats flag. På samme foto i redigeret form er anført ”Ingen ære uden Jihad”.

Ligeledes fremgår det af tiltaltes Skype-chat med Æ, der på tidspunktet må anses at have været tilknyttet Islamisk Stat i Syrien som kriger, at tiltalte drøftede blandt andet de praktiske foranstaltninger ved tiltaltes planlagte tilbagevenden til Islamisk Stat i Syrien, herunder muligheden for at få en anbefaling om optagelse, ligesom tiltalte bekymrede sig om, hvorvidt han ville blive opfattet som en ”usikker bror”, fordi han tidligere havde forladt organisationen efter kort tid. Æ tilkendegav over for tiltalte, at han havde drøftet det med ”broderen”, og at tiltalte ikke ville få problemer i den anledning.

Det fremgår endvidere, at tiltalte i en række sammenhænge, herunder offentligt, har udtalt støtte til Islamisk Stat, ligesom han har givet udtryk for lignende radikaliserede holdninger, herunder støtte til ... som nærmere anført i forhold 8.

Herudover fremgår det af forklaringerne i sagen, at tiltalte i flere tilfælde har fortalt, at han har trænet og kæmpet for Islamisk Stat i Syrien og blandt andet fremstillet bomber, og at han ønskede at tage af sted igen. Der henvises herunder navnlig til forklaringerne fra politikommissær F, politiassistent M og Q.

Tiltalen om, at tiltalte hermed har ladet sig hverve til at begå terrorhandlinger for Islamisk Stat i Syrien understøttes endelig af forklaringen fra dr. ... om den almindelige fremgangsmåde for sådanne syrienskæmpere.

Heroverfor står tiltaltes forklaring om, at han har bagt brød i Syrien. Denne forklaring er ikke fremkommet under efterforskningen, men først i forbindelse med afslutningen af bevisførelsen for byretten, og forklaringen er ikke understøttet af andre forklaringer, herunder forklaringerne fra tiltaltes nærmeste, eller oplysninger i sagen i øvrigt.

Efter en samlet vurdering, og i øvrigt af de grunde byrettens flertal har anført, finder 8 nævninger og 3 dommere herefter, at tiltaltes forklaring om sine aktiviteter i Syrien må tilsidesættes, og at det må anses for bevist, at tiltalte som nærmere angivet har ladet sig hverve til Islamisk Stat i Syrien som kæmper og herunder har deltaget i hvert fald træning og våbenbrug. Disse nævninger og dommere finder det ubetænkeligt at lægge til grund, at tiltalte under disse omstændigheder ved som kæmper at tilslutte sig Islamisk Stat, hvis omfattende terrorhandlinger mod bl.a. civilbefolkningen i Syrien var almindeligt kendt, har ladet sig hverve til at begå handlinger som omfattet af straffelovens § 114 og § 114 a, og at tiltalte har forstået og forholdt sig accepterende til dette.

På denne baggrund tiltræder disse voterende, at tiltalte er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3.

En nævning finder det ikke bevist med den sikkerhed, der er nødvendig til domfældelse i en straffesag, at tiltalte lod sig hverve til at begå handlinger omfattet af straffelovens § 114 eller § 114 a, jf. straffelovens § 114 c, stk. 3, som nærmere anført i den principale påstand i forhold 1. Denne nævning finder det i stedet bevist, at tiltalte er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 114 e som nærmere anført i den subsidiære påstand i forhold 1.

For så vidt angår forhold 2 tiltræder denne nævning af de grunde, der er angivet af flertallet, at tiltalte er skyldig i den principale påstand i forhold 2.

Vedrørende forhold 3

Af de grunde, der er anført af flertallet i byretten tiltræder samtlige nævninger og dommere, at tiltalte er skyldig i dette forhold.

Vedrørende forhold 8

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder samtlige nævninger og dommere, at tiltalte er skyldig i dette forhold.

Efter udfaldet af afstemningen, jf. retsplejelovens § 931, stk. 2, tiltrædes det herefter, at tiltalte er skyldig i den principale påstand i forhold 1 og 2, samt i forhold 3 og 8.

Thi bestemmes:

Byrettens skyldkendelse stadfæstes i det omfang, den er påanket.”

Personlige oplysninger

Tiltalte er af betydning for nærværende sag straffet

ved dom af 25. juni 2015 for overtrædelse af færdselslovens § 42, stk. 2, med en bøde på 3.000 kr. med forvandlingsstraf af fængsel i 6 dage.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret supplerende, at han ikke har kontakt med sine onkler i Tyrkiet, idet han har politiske problemer med den ene, og den anden sidder fængslet efter sommerens kupforsøg. Han har heller ikke kontakt med sin mormor, som er meget gammel. Tiltaltes fire søskende har alle dansk statsborgerskab. Hans far har arbejdet siden 1971. Hans forældre har altid arbejdet og har aldrig modtaget sociale ydelser. Når han har været i Tyrkiet, har det været for at holde ferie og slappe af sammen med sin familie. Han har ingen venner i Tyrkiet. Hele hans familie er i Danmark. Siden han blev født i 1992, har han været i Tyrkiet 8-10 gange, og det har alle gangene været for at holde ferie.

Tiltalte har ikke børn. Han er efterfølgende ikke blevet forlovet eller gift. Han drev selvstændig virksomhed i pizzeriaet i X-by. Det passer ikke, når hans bror tidligere har forklaret, at de har været i Tyrkiet 1-2 gange årligt.

Sanktionsspørgsmålet

1. Strafadmåling

Straffen, der er en tillægsstraf til udeblivelsesdom af 25. juni 2015 fra Retten i Glostrup, fastsættes efter straffelovens § 114 c, stk. 3, § 114 b, nr. 1, jf. § 21, § 136, stk. 2, og § 285, jf. § 276, jf. § 89.

Samtlige voterende udtaler om straffens fastsættelse:

Det følger af straffelovens § 88, stk. 1, 1. pkt., at straffen for de handlinger, der er til pådømmelse skal fastsættes som en fælles straf inden for den strengeste af de strafferammer, der kommer i betragtning.

Den strengeste strafferamme i denne sag er straffelovens § 114 b, nr. 1, der indeholder en strafferamme på fængsel i 10 år. Strafferammen for overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, var på gernings-tidspunktet 6 år, men er senere skærpet til fængsel i 10 år, og under særligt skærpende omstændigheder fængsel i 16 år. Det følger imidlertid af straffelovens § 3, stk. 1, at spørgsmålet om strafbarhed og straf ikke må blive strengere end efter den lov, der gjaldt ved handlingens foretagelse, hvor strafferammen var 6 år, og bestemmelsens 2. og 3. pkt. om særligt skærpende omstændigheder ikke var trådt i kraft.

For så vidt angår straffen for overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, indeholder lovens forarbejder ikke retningslinier, ligesom der heller ikke er praksis til belysning af straffastsættelsen. Anklage-myndigheden har gjort gældende, at ét tilfælde af at lade sig hverve til Islamisk Stat efter straffelovens § 114 c som udgangspunkt bør straffes med 3-4 års fængsel.

Gerningsindholdet i straffelovens § 114 c, stk. 3, omfatter som nærmere anført ovenfor tilfælde, hvor den pågældende har ladet sig hverve til at begå terrorhandlinger som omhandlet i straffelovens § 114 eller § 114 a, men der er ikke krav om, at disse skal være nærmere specificerede, og bestemmelsen omfatter tilfælde, hvor der ikke er grundlag for straf efter disse bestemmelser. Strafferammen for terrorisme efter straffelovens § 114 er fængsel indtil på livstid. Overtrædelserne nævnt i straffelovens § 114 a spænder vidt, men det fremgår af § 114 a, 2. pkt., at strafferammen i intet tilfælde er mindre end 6 år. Ved fastsættelsen af straf efter straffelovens § 114 c, stk. 3, må det således indgå på den ene side, at der er tale om kriminalitet af en betydelig grovhed, og på den anden side at der ikke direkte kan hentes vejledning i retspraksis for overtrædelse af f.eks. straffelovens § 114.

Der må ved en konkret vurdering lægges vægt på, at tiltalte er fundet skyldig i flere overtrædelser af straffelovens § 114 c, stk. 3, ved at lade sig hverve til at begå handlinger som omfattet af straffelovens § 114 og § 114 a som "kæmper" for Islamisk Stat i Syrien og også er indrejst i Syrien med henblik på at slutte sig til organisationen, samt at han her har deltaget i træning og våbenbrug. Det må ligeledes indgå, at hans ophold hos Islamisk Stat har været af begrænset varighed.

Herudover må det indgå, at tiltalte er fundet skyldig i forsøg på at yde økonomisk støtte til Islamisk Stat, jf. straffelovens § 114 b, nr. 1, jf. § 21, samt i offentligt at have billiget en terrorhandling, jf. straffelovens § 136, stk. 2.

Disse handlinger udspringer alle af de radikaliserede holdninger, som tiltalte blandt andet har givet udtryk for i breve m.v., og som samlet set vidner om en vis fasthed i forsættet.

Endelig er tiltalte fundet skyldig i et tilfælde af tyveri, jf. straffelovens § 285, jf. § 276.

Der er på denne baggrund og efter en samlet vurdering afgivet 14 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 6 år og 4 stemmer for fængsel i 7 år.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

2. Frakendelse af dansk indfødsret og udvisning

2.1. Frakendelse af dansk indfødsret

Det følger af indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, at den, der dømmes for overtrædelse af en eller flere bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13, ved dom kan frakendes sin danske indfødsret, medmindre den pågældende derved bliver statsløs. Straffelovens kapitel 13 vedrører forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme mv. og omfatter blandt andet straffelovens § 114 b og § 114 c. Det er ubestridt, at tiltalte også er tyrkisk statsborger og således ikke vil blive statsløs ved fratagelse af dansk statsborgerskab.

Det fremgår af forarbejderne (Folketingstidende 2003-2004, tillæg A, lovforslag nr. L 138, de almindelige bemærkninger pkt. 3.2.1.), at indfødsretslovens § 8 B blandt andet bygger på Den europæiske konvention af 6. november 1997 om statsborgerret, hvorefter statsborgerskab kan fratages på grund af en "handlemåde, som er til alvorlig skade for et lands vitale interesser".

Der er under de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.1 endvidere anført følgende:

"Statsborgerskab er det retlige bånd mellem et individ og en stat og konstituerer gensidige rettigheder og forpligtelser mellem individet og staten.

Statsborgerskab er udtryk for et særligt tilhørsforhold til et land og kendetegnet ved, at statsborgere i et land har særlige rettigheder i forhold til udlændinge i landet. I Danmark indebærer statsborgerskab bl.a. særlige rettigheder i relation til demokratisk deltagelse, og det følger således af grundlovens § 29 og § 30, at valgbarhed og stemmeret til Folketinget forudsætter dansk indfødsret. Dansk indfødsret giver endvidere særlige rettigheder i relation til diplomatisk bistand, udstedelse af pas samt muligheden for at besætte visse offentlige erhverv. Dansk indfødsret giver en ubetinget ret til at blive eller tage ophold i Danmark.

Dansk indfødsret og de særlige rettigheder, der er knyttet hertil, må forudsætte loyalitet over for Danmark og vitale interesser for det danske samfund.”

Efter forarbejderne til indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, skal der ved vurderingen af, om indfødsret skal frakendes, når lovens betingelser er opfyldt, foretages en afvejning af på den ene side forholdets grovhed og på den anden side en frakendelses betydning for den pågældende. I tilfælde, hvor en person dømmes for mere alvorlige forhold, bør den pågældende som udgangspunkt frakendes dansk indfødsret. Den betydning, en frakendelse har for den pågældende, kan dog tale afgørende herimod, og herunder bør der ikke ske frakendelse, hvis den pågældende ikke har nogen eller alene har meget ringe tilknytning til et andet land. Ved mere alvorlige forhold forstås som udgangspunkt forhold, der straffes med fængsel i 2 år eller derover.

Tiltalte er straffet med fængsel i 6 år for meget alvorlige forhold.

Den betydning, frakendelse af dansk indfødsret har for en person, må efter forarbejderne bero på en konkret vurdering af den pågældendes forhold. Heri indgår blandt andet personens tilknytning her til landet og til udlandet, herunder det eller de lande, den pågældende tillige er statsborger i, og det bør tillægges særlig vægt, hvor den pågældende har fået sin opvækst. I vurderingen indgår desuden personens aktuelle familiemæssige forhold her i landet samt den pågældendes rødder, herunder om familien har en langvarig tilknytning til Danmark. Også sprogkundskaber kan have en betydning, herunder navnlig i hvilket omfang den pågældende behersker dansk og sproget i det land, den pågældende tillige er statsborger i.

Det fremgår endvidere af forarbejderne til indfødsretslovens § 8 B, at udlændingelovens regler om udvisning i et vist omfang bør inddrages i afvejningen, således at der normalt ikke bør ske frakendelse af indfødsretten, hvis en vurdering efter udlændingelovens regler ikke fører til udvisning.

2.2. Udvisning

Betingelserne i udlændingelovens § 22, nr. 6, for at udvise tiltalte er opfyldt, idet han er idømt ubetinget frihedsstraf for overtrædelse af straffelovens § 114 b og § 114 c. Det betyder efter udlændingelovens § 26, stk. 2, at han skal udvises ubetinget, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder navnlig artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og Associeringsaftalen med Tyrkiet.

Det fremgår af forarbejderne til den dagældende bestemmelse i udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. lov nr. 569 af 18. juni 2012 om ændring af udlændingeloven, at det alene er op til domstolene at foretage

en konkret vurdering af, om udvisning er mulig inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser, men at der fortsat i alle sager om udvisning efter §§ 22-24 vil skulle foretages en skærpet afvejning efter § 26, stk. 2, af, om der kan ske udvisning.

Udvisning vil indebære et indgreb i tiltaltes ret til familieliv, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens artikel 8. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt. Udvisning har hjemmel i loven og til formål at forebygge uro eller forbrydelse, hvilket er legitime formål ifølge artikel 8, stk. 2. Det er derfor afgørende, om udvisning må anses for nødvendig af hensyn til disse formål. Dette beror på en proportionalitetsafvejning.

Det fremgår af Menneskerettighedsdomstolens praksis, jf. bl.a. dom af 23. juni 2008 i sag nr. 1638/03 (Maslov mod Østrig), at der ved proportionalitetsafvejningen i medfør af artikel 8 skal tages udgangspunkt i en række kriterier. Disse omfatter blandt andet den begåede kriminalitets karakter og alvor, længden af opholdet i Danmark, den pågældendes familiesituation, herunder ægtefælle og børn, samt de sociale, kulturelle og familiemæssige bånd til henholdsvis opholdslandet og det land, vedkommende skal udvises til. Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder.

Ved en samlet afvejning af de ovenfor beskrevne forhold må indgå karakteren og grovheden af den meget alvorlige kriminalitet, tiltalte er dømt for. Heroverfor står, at tiltalte er født i Danmark i 1992 og opvokset her i landet, og der skal således – som også anført af byretten – meget tungtvejende grunde til at udvise ham. Tiltaltes forældre og søskende bor ligeledes her i landet, og tiltalte, samt moderen og tiltaltes søskende opnåede dansk statsborgerskab i 2000, mens tiltaltes far har bibeholdt sit tyrkiske statsborgerskab.

Tiltalte har dog også en vis tilknytning til Tyrkiet. Familien har således familiemæssige, kulturelle og sproglige bånd til Tyrkiet, idet familien har et hus i byen, hvor tiltalte har slægtninge, og hvor familien ifølge forklaringen fra tiltaltes bror O holder ferie hvert år. Ifølge Udlændingestyrelsens udtalelse tager tiltalte primært til Tyrkiet for at besøge familie og venner. Tiltalte har for landsretten forklaret, at han har været i Tyrkiet 8-10 gange, men at han ikke har venner der. Det fremgår endvidere af sagens oplysninger, at han i 2013 flere gange indrejste i Tyrkiet. Tiltalte taler, forstår og læser tyrkisk, ligesom han taler kurdisk.

Tiltalte har tidligere været forlovet med P, der ligeledes har tyrkiske rødder, men har i dag hverken ægtefælle eller børn. Han har gået i dansk skole til 9. klasse og har herefter påbegyndt, men ikke afsluttet flere uddannelser i Danmark, og har blandt andet drevet familiens pizzeria.

Det må tillige indgå i vurderingen, at tiltalte forud for denne sag ikke er straffet af betydning. Der er imidlertid tale om flere strafbare forhold, der alle er begået, efter at tiltalte er fyldt 21 år. Tiltalte har været frihedsberøvet siden umiddelbart efter gerningstidspunktet i sagens forhold 2 og 3, der er begået for ca. 2 år siden, og der kan derfor ikke peges på, at tiltaltes adfærd har rettet sig, siden de strafbare forhold blev begået.

Der er ikke for landsretten fremkommet generelle oplysninger om forholdene i Tyrkiet for tyrkiske statsborgere, der har tilknyttet sig Islamisk Stat i Syrien, ligesom tiltalte, der har opholdt sig i Tyrkiet efter sit ophold i Syrien, heller ikke selv har påberåbt sig en risiko for vanskeligheder i forhold til de tyrkiske myndigheder.

Af Udlændingestyrelsens udtalelse fremgår for så vidt angår spørgsmålet om dobbeltstraf, at der ikke efter sagens foreliggende oplysninger er risiko for, at tiltalte vil blive udsat for særligt byrdefulde strafforanstaltninger ved tilbagevenden til Tyrkiet eller for, at tiltalte dér vil blive straffet for den samme lovovertrædelse, som han måtte blive straffet for i Danmark. Det bemærkes, at Udlændingestyrelsen baserer sin erklæring på oplysninger fra 2010.

Spørgsmål af asylretlig karakter indgår ikke i domstolenes vurdering i forbindelse med udvisning som følge af strafbart forhold, men henhører under udlændingemyndighederne. Denne vurdering kan foretages i forbindelse med en asylansøgning eller i forbindelse med en afgørelse om udsendelse, jf. udlændingelovens § 31.

Også spørgsmål om, hvorvidt tiltalte ved en tilbagevenden til Tyrkiet risikerer at blive udsat for behandling i strid med artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, må afgøres i forbindelse med en stillingtagen efter udlændingelovens regler til, om tiltalte må udsendes fra Danmark.

Det bemærkes i denne forbindelse, at tiltalte inden udvisningens iværksættelse kan begære sagen indbragt for retten i medfør af udlændingelovens § 50, såfremt tiltalte påberåber sig, at der er indtrådt væsentlige ændringer i hans forhold, jf. udlændingelovens § 26.

Det kan således ikke på baggrund af de oplysninger, der er forelagt for landsretten, lægges til grund, at udvisning bør undlades som følge af forholdene i Tyrkiet.

Associeringsaftalen med Tyrkiet medfører begrænsninger i adgangen til at udvise tyrkiske arbejdstagere og familiemedlemmer til økonomisk aktive tyrkiske statsborgere. En tyrkisk statsborger, der er omfattet af Associeringsaftalen, kan efter aftalens artikel 14 kun udvises, såfremt der foreligger "en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse". I

det omfang tiltalte måtte være omfattet af Associeringsaftalen, må det lægges til grund henset til karakteren og grovheden af den kriminalitet, der foreligger til pådømmelse i denne sag, at betingelserne i Associeringsaftalen for at udvise tiltalte at være opfyldt.

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1 og 2, at der til udvisning skal knyttes et indrejseforbud gældende for bestandig.

2.3. Konklusion

Herefter udtaler flertallet (16 stemmer):

Efter en samlet vurdering af på den ene side karakteren og grovheden af den begåede kriminalitet, og på den anden side betydningen for tiltalte af en frakendelse, finder vi, at tiltalte bør frakendes sin danske indfødsret, jf. indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, og vi stemmer derfor for at tage anklagemyndighedens påstand herom til følge.

Efter en samlet vurdering af disse forhold finder vi endvidere, at udvisning med indrejseforbud for bestandig må anses for en proportional foranstaltning med henblik på at forebygge uro eller forbrydelse og dermed ikke kan anses at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Da der heller ikke i øvrigt er oplyst forhold, der taler mod udvisning af tiltalte, stemmer vi for at tage anklagemyndighedens udvisningspåstand til følge.

Et mindretal på 2 stemmer udtaler:

Af de grunde, der er anført af byretten, stemmer vi for at frifinde tiltalte for påstanden om frakendelse af dansk indfødsret og udvisning.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Tiltalte har været frihedsberøvet under anken.

T h i k e n d e s f o r e t :

Byrettens dom i sagen mod ..., nu T, ændres, således at tiltalte straffes med fængsel i 6 år.

Endvidere frakendes tiltalte sin danske indfødsret og udvises med indrejseforbud gældende for bestandig.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.